

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Obo/3/2018
Identifikačné číslo spisu: 1095899638
Dátum vydania rozhodnutia: 12.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Veselá Zemaníková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1095899638.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členiek senátu Mgr. Ľubomíry Kúdelovej a JUDr. Kataríny Pramukovej v právnej veci žalobcu: Slovenská konsolidačná, a.s., so sídlom Cintorínska 21, 814 99 Bratislava, IČO: 35 776 005, proti žalovaným: 1/ K. O., nar. XX. B. XXXX, bytom C., 2/ C. O., nar. XX. M. XXXX, bytom C., 3/ B. M., nar. XX. M. XXXX, bytom O., 4/ Z. R., nar. XX. B. XXXX, bytom T., žalovaní 3/ a 4/ zastúpení advokátkou JUDr. Jarmilou Milatovou, so sídlom Metodova 7, Bratislava, o zaplatenie 9 917,60 eur s príslušenstvom, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 3. októbra 2017, č. k. 34Cb/184/1995-408, jednomyseľne, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 34Cb/184/1995-408 zo dňa 3. októbra 2017 m e n í tak, že žalovaný 3/ j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 2 939,43 eur a žalovaná 4/ j e p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 2 939,43 eur. V prevyšujúcej časti rozsudok Krajského súdu v Bratislave p o t v r d z u j e .

II. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 3. októbra 2017, č. k. 34Cb/184/1995-408 rozhodol tak, že žalobu žalobcu voči žalovaným 3/ a 4/ zamietol a žalobcu zaviazal žalovaným 3/ a 4/ zaplatiť trovy konania o výške, ktorých rozhodne súd samostatným uznesením.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že pôvodný žalobca Slovenská sporiteľňa, a.s. Bratislava sa návrhom doručeným dňa 21. novembra 1994 domáhal voči žalovanému 1/ K. O. a žalovanému 2/ O. A. a žalovanej 3/ E. A. práva na zaplatenie sumy 300 030,- Sk s príslušenstvom titulom úveru poskytnutého podľa úverovej zmluvy č. 78/800677-6 zo dňa 17. júla 1992.

3. V bode 2 rozhodnutia uviedol, že zmluvou o postúpení zo dňa 28. júna 2000 bola pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a.s. postúpená na Slovenskú konsolidačnú, a.s. Bratislava.

4. Z predložených dokladov zistil, že pôvodní žalovaní 2/ a 3/ zomreli, a to O. A. dňa XX. V. XXXX a

E. A. dňa XX. U. XXXX a dedičom sa stala C. O. a E. M., rod. A., ktorá zomrela XX. Q. XXXX a jej dedičmi sa stali deti B. M., Z. R. a manžel B. M..

5. Citoval rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 34Cb/184/20195-76 zo dňa 20. novembra 2001, ktorým konajúci súd žalobe voči žalovanému 1/ K. O. a žalovanému 2/ B. M. vyhovel. Následne citoval uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Obo/98/2003 zo dňa 30. júna 2004, ktorým bol rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 34Cb/184/1995-76 zo dňa 20. novembra 1991 zrušený a vec vrátená na nové konanie, pretože žalovaný 2/ B. M. v čase vyhlásenia rozsudku dňa 20. novembra 2001 (nežil) zomrel dňa XX. M. XXXX.

6. S poukazom na informatívny výsluch žalobcu uviedol, že žalobca presne označil na strane žalovaných, a to žalovaného 1/ K. O., žalovanú 2/ C. O., 3/ B. M. a žalovanú 4/ Z. R.. Zároveň uviedol, že v roku 2008 bolo realizované záložné právo na pozemok na LV č. XXXX formou dobrovoľnej dražby s výtazkom 307 277,50 Sk, na základe čoho upravil žalobný návrh, podaním zo dňa 12. augusta 2009.

7. Citoval uznesenie zo dňa 30. novembra 2001, č. k. 34Cb/184/1995-201, ktorým súd pripustil zmenu petitu tak, že žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaných uhradiť sumu 9 717,60 eur (292 752,50 Sk s 28 % úrokom z omeškania od 24. októbra 2008 do zaplatenia, ako aj úroky uvedené v tomto podaní).

8. Následne citoval uznesenie zo dňa 18. júla 2012, ktorým súd pripustil zmenu tak, že žalovaní 1/ až 4/ sú povinní spoločne a nerozdielne uhradiť žalobcovi zostatok sumy 9 717,60 eur (292 752,50 Sk) s 28 % úrokom z omeškania tak, ako aj je uvedené v tomto podaní. Citoval rozhodnutia, rozsudkok č. k. 34Cb/184/1995-238, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Obo/44/2013-279 a rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 34Cb/184/1995-294 zo dňa 6. februára 2014, ktorým krajský súd žalobu voči žalovaným 3/ a 4/ zamietol.

9. Poukázal na rozsudok č. k. 34Cb/184/1995-332 zo dňa 15. januára 2014, ktorý bol taktiež odvolacím uznesením sp. zn. 3Obo/14/2015 zo dňa 30. júna 2012 rozsudok zrušený a vec vrátená na ďalšie s tým, že odvolací súd ako prvú úlohu uložil súdu nižšieho stupňa rozhodnúť o podanom návrhu na zmenu petitu zo dňa 10. novembra 2014, v zmysle ustanovenia § 95 O. s. p. (teraz § 139 C. s. p.) v spojení s § 167 ods. 1 O. s. p. (teraz § 234 ods. 1 C. s. p.).

10. Konštatoval, že súd zmenu pripustil v znení jej doplnenia zo dňa 15. decembra 2016 tak, že žalovaný 3/ je povinný uhradiť len časť sumy do výšky 7 780,16 eur a žalovaný 4/ je povinný zaplatiť len časť sumy, a to do výšky 7 780,16 eur, čo predstavuje výšku nadobudnutých dedičských podielov po pôvodných žalovaných 2/ a 3/ E. A. a O. A..

11. V bode 16 odôvodnenia rozhodnutia konštatoval, že vec opätovne prejednal, vo vzťahu k žalovaným 3/ a 4/, nakoľko voči žalovanému 2/ bola vec právoplatne skončená a dospel k záveru, že žalobu voči žalovaným 3/ a 4/ zamietol. Pri tomto dokazovaní sa zameril na vyjasnenie právneho postavenia žalovaných 3/ a 4/ a dospel k záveru, že žalovaní 3/ a 4/ neboli dlžníkmi, keďže žalovaní 2/ a 3/ neboli ani dlžníkmi z úverovej zmluvy, bod 18 a 19 odôvodnenia a ani ručiteľmi, z dôvodu, že žiadna ručiteľská zmluva uzavretá nebola.

12. V bode 25 uviedol, že mal za preukázané, že žalobca realizoval záložné právo na nehnuteľnosť v katastrálnom území V. LV č. XXXX, zriadené podľa zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. XXXXXX-X/X zo dňa 17. júla 1992, formou dobrovoľnej dražby s výtazkom v sume 307 277,50 Sk, v dôsledku čoho žalobca upravil a znížil žalobný návrh.

13. Citoval ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, § 303 Obchodného zákonníka § 151md ods. 1 písm. i/ Občianskeho zákonníka doplnené novelou (zákonom č. 568/2007 Z. z. do odseku 1) a konštatoval, že ak aj výkonom záložného práva nedôjde k uhradeniu celej pohľadávky záložného veriteľa, záložné právo zaniká bez ohľadu na rozsah uspokojenia záložného veriteľa.

14. V bode 33 rozhodnutia uviedol, že s poukazom na vyslovený právny záver vyplývajúci z dokazovania, žalovaní 3/ a 4/ ich právnymi predchodcami neboli dlžníkmi a ani ručiteľmi a preto žalobu ako nedôvodnú zamietol.

15. O trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 2 C. s. p.

16. Proti tomuto rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 34Cb/184/1995-408 zo dňa 3. októbra 2017 žalobca podal odvolania podaním doručeným súdu dňa 16. novembra 2017 s tým, že ide o rozhodnutie nesprávne, zle posúdené, v rozpore s predchádzajúcimi rozhodnutiami a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovaní sú povinní uhradiť žalobcovi zostatok istiny 9 717, 60 eur s 28 % úrokom z omeškania zo sumy 9 917,35 eur od 17. januára 1994 do 11. decembra 1994, t. j. 5 026,51 eur, ako aj trovy konania s tým, že žalovaný 3/ je zaviazaný uhradiť len časť žalovanej sumy do 7 780,16 eur, čo predstavuje výšku nadobudnutého dedičského podielu po pôvodných žalovaných 2/ a 3/ E. A. a O. A. a žalovaná 4/ je zaviazaná uhradiť len časť zo žalovanej sumy do výšky 7 780,46 eur, čo predstavuje výšku nadobudnutého dedičského podielu po pôvodných žalovaných 3/ a 4/ E. A. a O. A..

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, po preskúmaní rozhodnutia na základe vykonaného dokazovania sa so záverom rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Cb/184/1995-408 zo dňa 3. októbra 2017 nestotožnil, nakoľko s vysloveným právnym záverom, že žalovaní 3/ a 4/ neboli v postavení po pôvodných žalovaných.

18. Z dokladu založeného na (č. l. 3 v spise) označeného ako úverová zmluva o účelovom úvere pre individuálnych podnikateľov je jednoznačné, že právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa) uzavrel túto zmluvu s podnikateľmi O. K., A. O., nar. XX. A. XXXX a E. A., nar. XX. G. XXXX, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa všetkým trom poskytla úver v sume 600 000,- Kčs, na účel uvedený v bode 3 zmluvy, t. j. strednodobý investičný úver na predaj stánku a zariadenie s tým, že ho nemožno použiť na iný účel. Z obsahu tejto zmluvy je jednoznačné, že podnikateľmi, ktorým bol úver poskytovaný boli všetci traja, a to K. O., O. A. a E. A. a preto vyslovený právny záver v napadnutom rozsudku, že žalovaný 3/ a žalovaný 4/ nemohli byť po pôvodných žalovaných 2/ a 3/ považovaní za dlžníkov a ani ručiteľov právne neobstoja a je v rozpore s obsahom úverovej zmluvy, na základe ktorej žalobca predmetný nárok uplatnil. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, na základe čoho konajúci súd k tomuto záveru dospel, keď v zmluve sú všetci traja, ktorým bol úver poskytnutý, označení ako podnikatelia. Tvrdenie, že pôvodní žalovaní 2/ a 3/ neboli v skutočnosti podnikateľmi je pre posúdenie postavenia účastníkov úverovej zmluvy bezvýznamné. Z textu označených dlžníkov je zrejmé, že ide o podnikateľov, ktorým bol úver poskytnutý, ktorá skutočnosť je pre posúdenie záväzku z úverovej zmluvy podstatná.

19. Vzhľadom na to, že odvolací súd dospel k inému právnemu záveru, ktorý tvorí základ pre posúdenie dôvodnosti žaloby, Najvyšší súd Slovenskej republiky nariadil vo veci pojednávanie na deň 4. decembra 2018, na ktorom uložil sporovým stranám k takto posúdenému právnemu stavu zaujať stanovisko, a to k výške uplatnenej sumy s prihliadnutím na ich dedičské podiely.

20. Žalobca k uloženej právnej otázke zaslal jeho vyjadrenie podaním doručeným súdu 17. januára 2019, v ktorom uviedol, že dlžná čiastka ku dňu smrti poručiteľov predstavuje sumu 14 265,15 eur, teda podiel u žalovaného 3/, aj žalovaného 4/ je rovnaká suma 4 320,91 eur.

21. Žalovaní 3/ a 4/ zaslali k danej otázke vyjadrenie podaním, v ktorom opätovne trvali na svojom právnom stanovisku, že v spore nie sú pasívne legitimovaní. S poukazom na úlohu stanovenú na pojednávaní dňa 4. decembra 2018, ohľadne výšky dedičského podielu 30,29 % uviedli, že v prípade oprávnenosti nároku žalobcu by čiastka predstavovala u žalovaného 3/ sumu 3 388,64 eur a u žalovaného 4/ taktiež sumu 3 388,64 eur, čo predstavuje rozdiel medzi výpočtom žalobcu a žalovaným 3/ a žalovaným 4/ sumu 1 042,27 eur.

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky z predložených dôkazov zistil, že obidve sporové strany nevychádzali zo správneho základu pre výpočet z dedičského podielu, nakoľko mohli dediť iba z dedičského podielu pôvodného žalovaného 2/ a nie aj z dedičského podielu pôvodne žalovanej 3/, nakoľko pôvodná žalovaná 3/ zomrela pred podaním tejto žaloby. Súd prvej inštancie napriek tejto skutočnosti a nedostatku procesnej podmienky, ktorú nebolo možné v rozhodovanej veci odstrániť, v konaní pokračoval so žalovanými 2/, 3/ a 4/ ako s dedičmi pôvodnej žalovanej 3/.

23. Odvolací súd zastáva názor, že v prebiehajúcom spore nemohli byť žalovaní 3/ a 4/ zaviazaní na zaplatenie peňažných prostriedkov z poskytnutého úveru v rozsahu v akom nadobudli dedičstvo po pôvodnej žalovanej 3/, keďže žaloba smerovala proti subjektu, ktorý v čase začatia konania (§ 156 C. s. p.), resp. § 82 ods. 1 O. s. p., v znení účinnom do 30. júna 2016, nemal procesnú subjektivitu a ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť. Uvedené znamená, že ak žaloba smeruje proti fyzickej osobe, ktorá v čase začatia konania nemá spôsobilosť na práva a povinnosti, musí súd voči nej konanie zastaviť (§ 62 C. s. p.), resp. § 104 ods. 1 O. s. p. v znení účinnom do 30. júna 2016 a do úvahy neprichádza postup podľa § 63 ods. 1 C. s. p., resp. § 107 ods. 3 O. s. p. v znení účinnom do 30. júna 2016, t. j. pokračovanie s dedičmi tejto fyzickej osoby.

24. Vzhľadom na to, že žalovaní 3/ a 4/ vystupujú ako právni nástupcovia nielen po pôvodnej žalovanej 3/, ale aj ako právni nástupcovia po pôvodne žalovanom 2/, ktorý zomrel až po podaní žaloby, dňa 11. decembra 1994, nemohol odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a konanie zastaviť. Nedostatok procesnej subjektivity pôvodnej žalovanej 3/ však v prebiehajúcom spore zhojiť nemožno, a preto žalobca si mohol voči pôvodnej žalovanej 3/ uplatniť jeho nárok iba osobitnou žalobou.

25. Po odpočítaní dedičského podielu pôvodne žalovanej 3/ suma, ktorá mala tvoriť základ pre výpočet, činí výšku 12 057,78 eur, t. j. u každého žalovaného čiastku 6 028,84 eur.

26. Na tomto závere nič nemení skutočnosť, že voči žalovanej 2/, ktorá tiež vystupovala ako dedička po pôvodných žalovaných 2/ a 3/ bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom krajského súdu zo dňa 7. marca 2013, č. k. 34Cb/184/1995-238, ktorým jej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi peňažnú sumu, ako právnej nástupkyňi nielen po pôvodnom žalovanom 2/, ale aj po pôvodnej žalovanej 3/.

27. Podľa ustanovenia § 471 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dedič zodpovedá do výšky a ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou.

28. Ak je viac dedičov, zodpovedajú za náklady poručiťelovho pohrebu a za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli k celému dedičstvu (ods. 2).

29. Podľa ustanovenia § 460 Občianskeho zákonníka sa dedičstvo nadobúda smrťou poručiteľa.

30. O. A., pôvodný žalovaný 2/ zomrel dňa XX. V. XXXX. Predmetom dedičstva po pôvodnom žalovanom 2/ okrem aktív bola aj pohľadávka právneho predchodcu žalobcu vo výške ku dňu jeho smrti (aj keď nebola v rozhodnutí o dedičstve, t. j. suma 600 030,- Sk) s 28 % úrokom od 17. januára 1994 do 1. decembra 1994 a iba maximálne do tejto výšky mohla prejsť na dedičov jeho smrťou.

31. Z uznesenia Obvodného súdu Bratislava IV zo dňa 30. apríla 1996, sp. zn. D45/95Dnot10/95 vyplýva, že dedičstvo po pôvodnom žalovanom 2/ čistá hodnota, ktorého bola 581 204,- Sk a ktoré tvoril rodinný dom a pozemok v k. ú. V., LV č. XXXX, parcela č. XXX, súpisné číslo XXXX, zastavaná plocha 352m² v podiele 3/4 nadobudli:

- E. M., nar. XX. U. XXXX - matka žalovaných 3/ a 4/ poznámka odvolacieho súdu v pomere 1/16 k celku

- C. O., nar. XX. M. XXXX v záhlaví rozsudku uvedená žalovaná 2/ pozn. odvolacieho súdu 3/16 k celku s tým, že E. M. bola uložená povinnosť zaplatiť z tejto sumy C. O. sumu 72 650,50 Sk ako čas neopomenuteľného dedičského podielu C. O..

- E. M. ako právna predchodkyňa žalovaných 3/ a 4/ nadobudla po O. A. (pôvodom žalovanom 2/) dedičstvo - po odpočítaní povinnosti zaplatiť C. O. časť jej neopomenuteľného dedičského podielu v hodnote 363 252,50 Sk a v tejto výške prešla na ňu zodpovednosť za dlhy pôvodného žalovaného 2/, vrátane povinnosti uhradiť časť nesplateného úveru žalobcovi.

32. Z osvedčenia o dedičstve Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 3. mája 2000, sp. zn. D/467/99Dnot/103/99 vydanom po poručiteľovi B. M. st. nar. XX. G. XXXX, zomrel XX. M. XXXX vyplýva, že dedičstvo po poručiteľovi v celkovej hodnote 1 026 390,- Sk nadobudli B. M., nar. XX. M. XXXX (žalovaný 3/) a žalovaný 4/ - Z. R., nar. XX. B. XXXX, každý rovnakým dielom, t. j. v 1.

33. Pri určení výšky v akej žalovaný 3/ a žalovaná 4/ zodpovedajú za dlh pôvodného žalovaného 2/ voči žalobcovi, je nutné zohľadniť aj, o čo sa ich majetok nadobudnutý dedením znížil v dôsledku výkonu záložného práva, keďže o sumu predstavujúcu výtazok z dražby je potrebné znížiť nielen celý žalobcom uplatnený nárok, ale aj výšku sumy v akej žalovaný 3/ a žalovaný 4/ zodpovedajú za dlhy po pôvodnom žalovanom 2/. Tento spoluvlastnícky podiel k pozemku následne nadobudli dedením žalovaný 3/ a žalovaná 4/ rovnakým dielom, t. j. podiel každého zo žalovaných 3/ a 4/ na vydraženom pozemku predstavoval 9/32.

34. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, s poukazom na uvedené dospel k záveru, že obidve strany nevychádzali zo správneho základu pre výpočet dedičského podielu, nakoľko mohli dediť iba z dedičského podielu pôvodného žalovaného 2/ a nie aj z dedičského podielu pôvodne žalovanej 3/, keďže žalovaná 3/ zomrela pred podaním žaloby. Po odpočítaní dedičského podielu pôvodnej žalovanej 3/, suma ktorá mala tvoriť základ pre výpočet činí výšku 12 057,78 eur, teda u každého žalovaného 3/ a žalovanej 4/ 6 028,84 eur a z tejto sumy je potrebné odpočítať čiastku získanú z dražby, t. j. 3 089,46 eur, po odpočítaní ktorej oprávnená čiastka vymáhaná predmetnou žalobou u každého žalovaného, teda ako u žalovaného 3/ u žalovanej 4/ predstavuje čiastku 2 939,43 eur.

35. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací, s poukazom na uvedené napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie Krajského súdu v Bratislave č. k. 34Cb/184/1995-408, preto napadnuté rozhodnutie zmenil podľa § 388 C. s. p. tak, že žalovaný 3/ je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2 939,43 eur a žalovaná 4/ je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 2 939,43 eur. V prevyšujúcej časti napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

36. Čo sa týka nároku na úroky z omeškania, odvolací súd zastáva názor, že takýto nárok titulom dedenia vzniknúť nemohol.

37. V súvislosti so sumou uvedenou v záhlaví napadnutého rozhodnutia 19 717,60 eur odvolací súd konštatuje, že ide o zmätočnú chybu v písaní a že z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že správne mala byť uvedená suma 9 717,60 eur.

38. O trovách konania odvolací súd rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 2 C. s. p. tak, že vzhľadom na výsledky konania vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

39. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).
Dovolanie je prípustné podľa § 421 C. s. p. prípustné proti odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho

súdu; b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podanie uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) § 428 C. s. p. Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je: a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.). Dovolacie dôvody možno meniť a doplniť len do uplynutia lehoty na podanie dovolanie (§ 434 C. s. p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).